

HVAD MÅ DER GØRES

Kommunistisk Arbejderpartis Uddannelsesblad nr. 2/78

KRAGE SØGER MAGE

»Der er ikke noget paradoksalt i, at S og V går sammen«, siger statsminister Anker Jørgensen. Og det har han fuldstændig ret i. Det har længe været Socialdemokratiets politik at samarbejde med de åbent borgerlige partier om at forringe arbejderklassens levevilkår.

I 1933, da arbejdsløsheden var oppe på 50%, blev Socialdemokratiet, med Stauning som leder, Venstre og de radikale enige om, at forbyde overenskomsterne, forbyde strejker ved lov og devaluere kronen med 10%. Det var Kanslergadeforliget.

Håndlangere for tyskerne

Under krigen regerede Socialdemokratiet sammen med de fleste åbent borgerlige partier. I overensstemmelse med Tysklands ønsker satte de overenskomsterne fuldstændig ud af kraft. Socialdemokratiske ledere opfordrede til, at danske sabotører blev angivet til besættelsesmagten og medvirkede aktivt til, at flere hundrede DKP'ere havnede i tyske KZ-lejre.

Efter krigen arbejdede Socialdemokratiet energisk for at få Danmark ind i NATO, og i 1956 fik de radikale og Social-

demokratiet, med H.C. Hansen i spidsen et mæglingforslag, som arbejderne havde forkastet. ophævet til lov.

Utallige overgreb på arbejderklassen

Siden har det fortsat efter samme mønster: I 1963 gennemførte den socialdemokratiske-radikale regering, med J. O. Kragh som statsminister tvungen opsparring og forlængede overenskomster. I 1967 forsøgte Socialdemokratiet denne gang sammen med SF, at indefryse to dyrtidsportioner. Det lykkedes ikke, fordi fire SF-folketingsmedlemmer sprang fra og dannede VS. I 1975 var Hartlings regering netop blevet afløst af en socialdemokratiske mindretals-regering. Ved hjælp af blandt andet VS, SF og DKP var Anker Jørgensen blevet statsminister, og en af hans første handlinger var at forlænge overenskomsterne i endnu to

år. Under Anker Jørgensens regeringsperiode kom så december- og augustforligene, som vi alle har mærket følgerne af.

Jo, Socialdemokratiet har lige siden Kanslergadeforliget i 1933 stået i spidsen for skiftendes regerings angreb på arbejderklassen. Dannelsen af SV-regeringen er der kun en naturlig følge af Socialdemokratiets politik.

»Du er en skid, Anker«

Alligevel lavede de ledende socialdemokrater, som f.eks. LO-formanden Thomas Nielsen vrøvl ved regeringsdannelsen. Det gjorde de også ved augustforliget i 1976, og alligevel har de været med til at sikre, at det er blevet overholdt til punkt og prikke. De har aktivt bekæmpet arbejdere, der er gået til kamp for lønkrav, som rækker ud over augustforligets 6% lønramme. F.eks. blev Scaniadamme-

nikerne truet med eksklusion af deres fagforbund, da de gik i strejke for højere løn.

Sådan vil det også gå denne gang. Både Thomas Nielsen og Aktuelt har allerede forsikret, at man ikke skal forvente nogen splittelse mellem LO og Socialdemokratiet. De hårde ord fra Thomas Nielsen, som f.eks. »Du er en skid, Anker« skal derfor først og fremmest tjene til at berolige fagbevægelsens medlemmer ved at give dem det indtryk, at LO-toppen står på deres side. Det eneste fortsættes s.3.

LÆS OM:

Kantineboykot s.5

Kampuchea..... s.6

Fagrådsvalg..... s.8

Socialpædagogernes aktion..... s.4

Leder:

OP TIL RÅDSVALGENE -

DET ER IKKE NOK AT STEMME

Der afholdes nu valg i mange af de uddannelsessøgendes organisationer - ligesom mange fagforeninger holder generalforsamlinger. Her skal det fremtidige arbejde fastlægges.

De uddannelsessøgendes organisationer kaldes råd, fagråd, studenterråd og lign. Disse råd er de uddannelsessøgendes masseorganisationer, der skal være redskaber i de uddannelsessøgendes kamp for deres umiddelbare krav og på langt sigt i kampen for socialismen.

Når også de uddannelsessøgende organiserer sig, er det fordi historien og almindelig sund sans siger, at man står langt stærkere mange sammen end individuelt - især overfor en fjende som den borgerlige statsmagt, der er effektivt organiseret og spækket med kampredskaber: Folketing, retsvæsen, politi, militær m.v. Overfor denne fjende har du ikke en chance alene - stærkt organiseret kan man slå overgeb tilbage.

Idag er det desværre alt for få, der er meldt ind og betaler kontingent - og endnu færre, der deltager i arbejdet i rådene. Derfor står de uddannelsessøgende ikke stærkt overfor statens angreb - og derfor er rådene stadig afhængige af penge fra staten, penge, som ikke gives betingelsesløst.

Det første mål idag er at få de uddannelsessøgende til at gå ind i arbejdet i rådene og at betale deres kontingent så vi kan få stærke aktive og uafhængige organisationer. Men det er ikke nok. Afgørende er, hvilken politik, der vinder frem i organisationerne. Idag er de vigtigste opgaver kampen mod krisepolitikken og kampen mod de to supermagter, Sovjet og USA. KAP arbejder for, at de uddannelsessøgendes organisationer skal blive slagkraftige redskaber i disse kampe. I kampen mod krisepolitikken er det vigtigste spørgsmål, om den aktuelle opgave er - som DKP siger det - at vælte SV-regeringen og håbe på en »ny politik« i folketinget. Eller om svaret på SV-regeringens politik er at gå til kamp for de aktuelle centrale krav. KAP mener det sidste og støtter de kandidater og lister, der vil styrke kampen for SU-kravene, mod nedskæringerne, mod EF-momsen på kantinepriserne, for pædagogernes konferencetimer, mod U-90. Vi støtter den politik, der udpeger Socialdemokratiet som en fjende i de uddannelsessøgendes kamp.

Men det er ikke nok, at der sidder nogle valgte repræsentanter og diskuterer. Det afgørende er, om de mange uddannelsessøgende selv er aktive og fører kampen med de valgte folk som en ledelse, der tager initiativer og koordinerer aktiviteterne. De uddannelsessøgende må selv organisere sig i grupper under deres råd - SU-grupper, U-90 grupper, strejkestøttegrupper, antiimperialistiske solidaritetsgrupper mv. Det er gennem sådanne aktive grupper at rådene kan blive de uddannelsessøgendes demokratiske organisationer og ikke blot tomme apparater.

Derfor: Gå aktivt ind i rådsarbejdet, betal dit kontingent og stem til valgene!

KAP's uddannelsessekretariat.

Skære/Lærer - RATIO

Den stramme finanspolitik, der er blevet ført siden starten af 70'erne har blandt andet betydet, at udgifterne til de højere læreanstalter hvert år er blevet beskåret med et par procent. Besparelserne er ikke blevet fordelt efter nogen fast plan, men de har ramt hårdt.

Mindre undervisning

De nedskæringer, der i år har ramt Københavns universitet vil betyde at 10-20% af deltidsundervisningen ryger til foråret. - Med mindre studenter, lærere og TAP'ere nægter at administrere det. På f.eks. psykologi hvor S/L-ratioen (antal studenter pr. lærer) allerede overstiger 25, betyder det at 16% af deltidsundervisningen ryger og at flere studenter ikke kan komme i det obligatoriske halve års praktik til foråret. Resultatet bliver endnu flere på holdene, genindførsel af den gamle forelæsningsform, at emneuddraget og dermed den kritiske undervisning mindskes samt at

muligheden for at lave afløsningsopgaver forsvinder.

Arkitektskolen i København har længe været udsultet og på RUC står der f.eks. 120 socionomistuderende med kun 3½ lærere, mens de har brug for mindst det 3-dobbelte.

Lærerne på akkord

Og værre ting er på vej. For nyligt har Budgetreformudvalget (bestående af embedsmænd under Undervisningsministeriet) sendt et forslag til høring på de højere læreanstalter. Det blev heldigvis massivt afvist i 1. omgang.

I forslaget vil man undgå at tildelingerne, som nu, sker på grundlag af »traditioner«. Man vil indføre et fast budgetteringsgrundlag: S/L-ratio. S/L-ratioen skal dog ikke som tidligere S/L-ratioer beregnes efter antal indskrevne studenter - det kaldes »oppustede« studentertal, - men i stedet efter antallet af studerende, der hvert semester består deres eksamen. Studenterantallet kommer derfor til at se mindre

fortsættes s.3.

Krage søger mage - fortsat

-fortsat fra forsiden

reelle i LO-topens modstand mod regeringen, er modstand- en mod, at planerne om ØD er udsendt.

Central ØD-fond.

Udover indkomstpoltik er ØD nemlig en af LO-toppens vigtigste mærkesager. Top- folkene indenfor LO arbejder energisk for at få indført ØD med en central fond. Den centrale fond vil hurtigt blive en af Danmarks største kap- talkoncentrationer, og i løbet af få årtier vil LO-topfolkene blive en af de stærkeste grupperinger blandt danske arbejdsgivere. Det er derfor ikke sært, hvis det hider i LO- formanden for at få ØD på dagsorden.

Vælt SV?

DKP og Komm.S. har som deres vigtigste opgave at vælte SV-regeringen. »Væk med SV-regeringen - For en ny politik« er deres vigtigste parole. Bag det ligger der en teori om, at man har bedre muligheder for at presse en Socialdemokratisk regering end en SV-regering. Samme teori ligger bag VS's beslutning om at pege på Socialdemokratiet som rege- ringsparti.

Socialdemokratiet - det mindste onde?

Teorien er forkert. Social- demokratiet må ganske rigtigt tage hensyn til, at deres politik ikke må vække for stor mod- stand i arbejderklassen. Men det gælder for en hvilken som helst regering, der ikke direkte indfører fascistiske tilstande for at nedkæmpe modstanden. Når det drejer sig om at passivisere arbejderklassens modstand mod krisepolitikken, så har socialdemokraterne vist

sig at være langt dygtigere end de åbent borgerlige. De lader som om, at det var Social- demokratiet, der skabte 60'- ernes reallønsfremgang, på trods af, at deres vigtigste indsats i den forbindelse var at indføre akkordarbejde og tids- studier, hvilket betød en øget udbytning. De kalder sig et arbejderparti og henviser til, at flere fra partiets ledelse har en baggrund i fagforeningsarbej- de.

Og efter hver svinestreg de

I efteråret 1974 havde DKP ledelsen af nogle aktiviteter, der kulminerede med en stor demonstration d. 26. november under parolerne: Ud med Hartling - for en ny politik! Anker Jørgensen skulle tale på demonstrationen, men han blev pebet ud, og omkring 3/4 af demonstrationsdeltagerne udvandrede i protest. Knud Jespersen udtalte om aftenen i TV, at det måtte være en ekstremistgruppe, der havde piftet, for det var i al fald ikke DKP. Efter at Hartling var gået af, pegede DKP, VS og SF på Socialdemokratiet som regeringsparti, og den nydannede Anker Jørgen-regering fik lov til at forlænge overenskomsterne i to år, uden at der blev særlig meget ballade over det. (Foto: Arbejderavisen).

laver, slår de blot beklagende ud med armene og siger, at de godt forstår, at arbejderne er sure, men at det var den eneste mulige løsning, og hvis de borgerlige havde fået deres vilje, så var det blevet meget værre. Efter denne recept er det lykkedes for Socialdemo- kratiet at gennemføre en langt skrapere krisepolitik, end de åbent borgerlige nogensinde kunne være sluppet godt fra. VS, SF og DKP leverer derfor Socialdemokratiet deres ynd-

lingsundskyldning, når de sig- er, at Socialdemokratiet trods alt er bedre end de åbent borgerlige.

Uanset hvilken regering: Kamp for SU!

Komm.S. siger direkte, at før SV-regeringen er væltet kan de studerende ikke til- kæmpe sig SU-forbedringer, der batter noget. For dem bliver det vigtigste i SU- kampen ikke at mobilisere til en kamp for SU-kravene, men at få Ventre ud af regeringen.

I modsætning til det, er KAP og de dele af VS, der har flertal indenfor VS på uni- versitetet, enige om, at Social- demokratiets politik og SV- regeringens politik er to alen ud af eet stykke, - at Socialdemokratiets top, uanset hvem de samarbejder med, fører en reaktionær krisepo- litik. Uanset, hvem der sidder på regeringsmagten er det nødvendigt at forberede lands- omfattende, slagkraftige ak- tioner for SU-kravene. Der må opbygges en stærk mobili- sering gennem kantineboykot- ten og andre aktiviteter på uddannelsesstederne i efterå- ret. På Ålborg Universitets- center diskuterer man, om man der kan gå i spidsen med en kollektiv orlovsaktion til for- året, og om det måske kan sætte gang i aktioner som undervisningsboykot og eksa- mensboykot andre steder i landet.

VS bakker i en løbeseddel op om disse aktioner, og DSF skriver i en udtalelse, at der må arbejdes for at rejse en lands- omfattende kamp for relle forbedringer af SU'en.

Hertil er blot at sige: Lad os se det i praksis!

-fortsat fra s.2.

ud end det reelt er, for man skal jo også have undervisning selvom man dumper. Lærernes videre ansættelse gøres også på denne måde afhængig af, hvor mange studenter de får gennem eksamen. Systemet kræver en bedre registrering af studenterne, og det kan også godt lade sig gøre efter regist- ringen er overgået til Dan-

marks Statestik. Deltidslær-erne skal helt ud og forskning og undervisning adskilles. Ja, sågar skal lærere, der under- viser 1. årsstuderende fratages retten til den undervisnings- nødvendige forskning.

De faste lærere gøres altså til rene, akkordarbejdende under- visningssergenter, studenterne skal registreres bedre og knibe røvballerne mere sammen.

KOMMUNISTISK ARBEJDERPARTI (KAP)

Esbjerg: Postbox 293, 6700 Esbjerg — Helsingør: Post- box 71, 3000 Helsingør — Herning: Postbox 219, 7400 Herning — Hillerød: Postbox 148, 3400 Hillerød — Køber- havn: Studiestræde 24, 1455 Kbh. K. — Køge: Postbox 111, 4600 Køge — Lolland/Falster: Box 85, 4800 Nykøbing F — Odense: Postbox 32, 5240 Odense NØ — Randers: Postbox 2043, 8900 Randers — Roskilde: Post- box 128, 4000 Roskilde — Silkeborg: Postbox 207, 8600 Silkeborg — Ålborg: Oktober bogbutik, Kastetvej 11, 9000 Ålborg — Århus: Guldsmedegade 36 o.g., 8000 Århus C.

Landet rundt:

SOCIALPÆDAGOGER

FORSVARER DERES KONFERENCETIMER

2500 socialpædagogstuderende boykottede i tiden d. 20.-25. september praktik og undervisning for at forsvare deres konferencetimer. Vi har talt med Ulla Madsen og Susanne Jørgensen fra Københavns Socialpædagogiske Seminarium om konfliktens forløb.

Hvad udløste konflikten?

Ulla: Problemerne med praktikken startede i marts 77, da Social- og undervisningsministeriet indgik en aftale med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Aftalen var, at kommunerne og amterne det næste år skulle betale udgifter ved vikardækning for konferencetimer. Herefter skulle staten overtage udgifterne. Konferencetimer er timer, vi har med en pædagog, når vi er i praktik. Imens skal pædagogen have vikar. I juni vedtog finansudvalget så at dække vikarudgifterne ved de to konferencetimer. Men de ville ikke betale for praktiklærernes forberedelsestid. Under disse betingelser ville pædagogerne ikke give konferencetimer.

Er det vigtigt at beholde forberedelsestimen?

Susanne: Det er som regel forudsætningen for overhovedet at få noget ud af konferencetimerne - og dermed hele praktikken.

Ulla: Og selve praktikken er ret vigtig i vores uddannelse. Der får vi muligheden for at afprøve rigtigheden af de pædagogiske teorier, som vi undervises i på seminariet - dvs. mulighed for at forbinde teori og praksis.

Sammenhold og opslutning

Hvordan var stemningen blandt de studerende?

Ulla: På 3. årgang var der stor forståelse for forberedelsestimens vigtighed og så godt som alle sluttede op om konflikten fra starten. Samtidig nedsatte vi nogle arbejdsgrupper, f.eks. pressegruppe, sanggruppe m.v.

Det betød, at konflikten fik en god start på vores seminarium. Aktiviteterne skabte sammenhold. Tvivlsspørgsmål blev taget op på fællesmøder, så alle blev inddraget og vidste god besked.

Susanne: På 1. og 2. årgang var opslutningen også stor hos os. Der var en udbredt forståelse for, at en generel forringelse af vor uddannelse ikke kun var 3. årgangs sag, - men alles. Sammenholdet på 3. årgang samt det, at vi fra starten fik god besked betød meget for opslutningen på de andre årgange.

Total undervisningsboykot

Jeres seminarium foreslog ret tidligt totalboykot, hvorfor?

Ulla: Den klare forringelse af uddannelsen mente vi kun kunne besvares med en total undervisningsboykot. Samtidig var opslutningen til det.

BOSL sagde:
Tag den med ro

Susanne: Forslaget om totalboykot blev forelagt på et hovedbestyrelsesmøde i BOSL (Børne og Omsorgspædagogstuderendes Landsorganisation). Det kom dog på tværs af, hvad de havde tænkt sig. De havde sendt et brev til Socialministeriet med krav om forhandling inden en bestemt dato. Blev det ikke opfyldt, kunne man - som de sagde det - »ikke garantere for roen på seminarierne«. Svaret på vores forslag var, »at vi skulle gemme nogle ressourcer til senere brug«.

Hvad mente I om det?

Ulla: At det er tåbeligt at snakke om at gemme ressourcer til senere, når man står overfor en klar forringelse af sin uddannelse. Så må man handle vel og mærke handle samlet. Samtidig ville en totalboykot stille os stærkere i forhandlingerne.

Usikker løsning

Hvordan vurderer I resultatet?

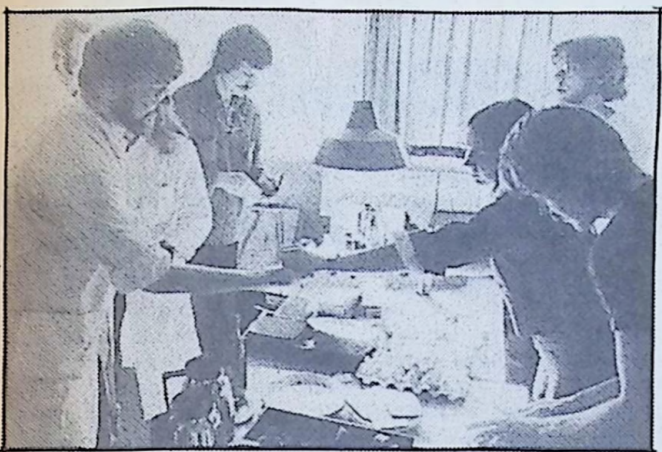
Susanne: Vi har fået indføjet i et cirkulære, at der til konferencetimerne hører forberedelsestid. Det kan selvfølgelig lyde udemærket, men er en usikker og midlertidig løsning. Dels ændres cirkulærer let. Dels indeholder pædagogernes aftale med ministeriet ikke nogen sikring af forberedelsestimen. Endelig skal vi snart overflyttes til undervisningsministeriet, som nok ønsker det ændret.

Ulla: Vi har altså i første omgang tilbagevist en forringelse af vores uddannelse. Men vi kan nok snart vente et nyt udspil, som vil være langt mere omfattende. Den eneste måde vi kan hindre sådanne forringelser på, er ved selv at tage kampen op, når angrebene kommer. Ikke ved at sætte lid til diverse ministre, - men ved at stole på egne kræfter.

Ulla og Susanne fra Københavns Socialpædagogiske Seminarium: Den klare forringelse af uddannelsen mente vi kun kunne besvares med en total undervisningsboykot. Samtidig var opslutningen til det. (Foto; Arbejderavisen).

KANTINEBOYKOT

Kantineboykotten skal være landdækkende i ugen d. 23.-27. oktober. Flere steder er der arrangeret nødkantiner for at gøre boykotten effektiv. Billedet er fra Tandlægehøjskolen i København. (Foto; Arbejderavisen).

følge et EF-direktiv, der trådte i kraft d. 1. oktober, skal en række serviceydelser pålægges moms. Det gælder blandt andet kantinedrift, der indtil nu har været fritaget for moms. Prisstigningerne har udløst en landsomfattende kantineboykot på de højere læreanstalter.

Den første omgang var det kun d. 23. oktober boykotten var landsomfattende. Derefter omfattede en del uddannelsessteder den efterhånden: RUC, Århus og Københavns universitet, mens Ålborg og tandlægehøjskolen i København kom til. Det ser nu ud til at boykotten bliver genoptaget og gjort landsomfattende i ugen d. 23.-27. oktober. Derefter vil der så blive taget stilling til fortsat boykot. Her får SU-grupperne en vigtig opgave, nemlig at arbejde for, at boykotten fortsætter, indtil kravet om statslig kompensation for EF-momsen er indfriet. Det er vigtigt både for at standse de aktuelle prisstigninger, og for at aktionerne kan blive et eksempel på, at det kan lade sig gøre at kæmpe for levevilkårene og at tage kampen op mod EF-direktiver. Hvis der i forbindelse med kantineboykotten kan skabes en stærk mobilisering, blandt andet ved

hjælp af udadvendte aktioner, vil det også være et skridt fremad i kampen for 30.000 kr i SU.

Kantineaktionerne må ses som et resultat af en opsøgt harme blandt de uddannelsessøgende - både over de i forvejen høje kantinepriser, som bl.a. skyldes at kantinepersonalets løn betales over madpriserne - og over de elendige levevilkår. Harmen er ikke blevet mindre, efter at det er kommet frem, at en del af prisstigningerne i kantinerne skal bruges til at financiere valgpropaganda til de upopulære direkte valg til EF-parlamentet. Prisstigningerne var dråben, der fik bægeret til at flyde over. De uddannelsessøgendes økonomi er i forvejen hårdt belastet af momsforhøjelse, lønstop, udhuling af SU, stigende boligudgifter. Kampen må fortsættes mod disse ting, når kantinesejren er i hus.

ET ÅRS HUSLEJEBOYKOTTER ENDT MED SEJRE

Danmarks Internationale Kollegium i Alberslund opnåede efter 17 måneders boykot et års huslejestop på 400 kr. Herefter stiger huslejen 25 kr. tre gange til 475 kr. i 1980. Skjoldhøj i Århus har opnået 14 måneders huslejestop og så to 35 kr.'s stigninger til 490 kr. april 79-januar 80.

Desuden har Otto Mønsted Kollegiet nedsat en 130 kr.'s stigning til 35 kr. og fået penge til en hovedstandsættelse. På Dalgas Kollegiet i Skive er en løsning på trapperne.

huslejestigningerne boykottes. Gennem kollegianernes Landsboykotudvalg har beboerne nu rejst parolen: *Fastfrys huslejen - forsvare levevilkårene*. De tog dermed de uddannelsessøgendes levevilkårskamp op - og viste, at med magt bag kravene kan der opnås resultater. Trods statens forsøg på at stoppe boykotterne med trusler om tvangsaktioner og fagedudsættelser, brød aktionerne ikke sammen. Det forøgede blot støtten udefra. Truslerne er nu slået tilbage.

Levevilkårene forsvaret Nye angreb kan ventes

Disse resultater betyder, at statens forsøg på at aftrappe støtteordningen er blevet afvist. En aftrapning, der ville have betydet stigninger på over 50% på 3-4 år. At staten er blevet tvunget til forlig med beboerne, har også betydet, at statsstøtten til kollegierne generelt bliver taget op. Selvom styrken ikke denne gang var til et længerevarende huslejestop, står kollegianerne nu styrket. Hvor stor statsstøtten vil blive fremover, afhænger af, om

Men den nye boligminister E. Olsen har udtænkt nye modtræk, som der må tages kraftigt afstand fra. Een ide er, at sætte kollegianerne under administration: De skal »stille garanti for huslejeindbetalingerne«, - f.eks. fra den bank, hvor de har statsgaranterede lån. En anden ide er, at gøre de aktionerendes gæld til kollegiet op - for så at kræve den af dem når de er færdige med uddannelserne.

Kollegianerne har rejst parolen: *Fastfrys huslejen - forsvare levevilkårene*. Her er parolen målet på muren på Danmarks Internationale Kollegium i Alberslund. (Foto; Arbejderavisen).

KAMPUCHEAS

KAMP FOR SELVSTÆNDIGHED

Da titusinder af danske unge i slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne gik på gaderne i demonstrationer mod USAs krig i Sydøst-Asien, angik støtten først og fremmest Vietnam. Kun meget få tænkte på, at der i nabolandet foregik en mindst lige så bestials krig mod et lille folks ret til frihed. Det land var Kampuchea — eller Cambodia. Også i Kampuchea blev USA-imperialismen smidt på porten.

Idag, tre år efter USAs nederlag og fordrivelse, er der igen krig i Sydøst-Asien — nu mellem Vietnam og Kampuchea. Mange har svært ved at finde ud af, hvad der sker. Mange vægrer sig ved at tro, at Vietnam, der har kæmpet så modigt mod USA-imperialismen, nu selv skulle være krigs-anstifter. Men en række kendsgerninger giver svaret: Vietnam har hele tiden haft en plan om, at der kun må findes én nation i området: »Den Indokinesiske Føderation«. Og kun ét kommunistparti: »Indokinas Kommunistiske Parti«. Som et led i denne plans gennemførelse er der flyttet 2 millioner vietnamesere ind i Laos. Det er lige så mange som den laotiske befolkning. På den måde skal Laos gøres til en del af Vietnam. Der er stationeret 60.000 vietnamesiske tropper i Laos, heraf 30.000 ned mod Kampuchea grænse.

Vietnam accepterer ikke Kampuchea og Laos som selvstændige nationer!

Sovjet står bag

Men det er Vietnam ikke alene om. Der deltager sovjetiske

»rådgivere« i Vietnams artilleri- og tankvogns-styrker mod Kampuchea. Sovjet pumper store mængder våben ind i Vietnam. Vietnam er lige blevet optaget i Sovjet's økonomiske og politiske imperium, COMECON. På 10-årsdagen for Sovjets besættelse af Tjekkoslovakiet udtalte den vietnamesiske ledelse sin fulde støtte til Sovjets overgreb. Ligesom Sovjet fuldt ud støtter Vietnam mod Kampuchea.

Disse kendsgerninger, sammen med vietnamesernes indrømmelse af at have tropper langt inde på kampucheanisk jord, lader ingen tvivl tilbage om, at det er Vietnam, der er angriberen — og at det er med Sovjet i ryggen, det forsøger at erobre Kampuchea!

Kampuchea ønsker ikke at angribe nogen

Pol Pot, der er formand for Kampuchea's Kommunistiske parti og for landets regering, sagde til Kommunistisk Arbejderparti's delegation, der besøgte Kampuchea i august:

»Vi har en lille befolkning og en lille hær; vi har ingen som helst grund til eller fordel af at angribe nogen. Vi forlanger ikke én tomme vietnamesisk jord. Vi har brug for at mobilisere alle kræfter for at udvikle vort land og give folket bedre levevilkår så hurtigt som muligt. Alt hviler på vore egne kræfter, og vi har ikke kræfter til også at kæmpe ved fronten«. Kampuchea's befolkning er 8 mill. Til sammenligning er Vietnams på over 43 mill.

Pol Pot sagde også: *»Det er Vietnams og Sovjets fælles strategi at erobre hele Sydøst-Asien. Det er vores pligt at forsvare vores revolution, vort land og vort folk. Men det er også vores pligt at forsvare principperne om uafhængighed, alliancefrihed og fred. Hvis Kampuchea blev opslugt, kunne Vietnam gå videre — derfor er det også vores pligt at stå fast.«*

Vietnams gamle plan om at opsluge de andre nationer i Sydøst-Asien er idag blevet en del af Sovjets strategi for at

vinde magten på verdensplan i skarp konkurrence med den anden supermagt, USA.

Vi må på gaderne igen

Derfor er Kampuchea's kamp for at forsvare sin selvstændighed og sine grænser ikke kun et selvstændigt folks kamp for frihed og overlevelse. Udfaldet af Vietnams krig mod Kampuchea er ikke kun et lokalt anliggende. Det er et spørgsmål af overordentlig stor betydning for den samlede udvikling i verden — for verdens folks frihed og fred. Kampuchea er et brændpunkt i kampen mod de to supermagter. Derfor kan vi heller ikke i Danmark undlade at tage stilling. Derfor må der igen bygges solidaritetsarbejde med et folk i Sydøst-Asien. Igen må vi på gaderne for at protestere mod en imperialistisk krig. Og igen må de uddannelsessøgende landet over gå aktivt ind i kampen — nu til støtte for Demokratisk Kampuchea's frihed og selvstændighed.

Folket i Kampuchea kæmper for frihed og selvstændighed. Før gjaldt det om at smide USA-imperialismen ud. Nu er Vietnam angriberen med Sovjet i ryggen. (Foto; Arbejderavisen).

Boganmeldelse:

ANGST OG BLUFF PÅ UNIVERSITETET

Wolf Wagners bog »Angst og bluff på universitetet« (Tiderne Skifter) handler om de studerendes arbejdsforhold på universitetet. Bogen er velskrevet og har mange fuldræffere.

Trods visse fejl og mangler er bogen velegnet som diskussionsoplæg på undervisningshold, for lærere og som baggrundslitteratur for RUS-tutorer (så længe RUS-kurserne ellers bevares).

Den privilegerede student

Efter et indledende kapital med gode råd til de nye studerende, beskriver Wagner de studerendes situation, som den ofte opfattes udefra: *Det idylliske billede af en gruppe studerende på en græsplæne udenfor universitetet og myten om den studerendes privilegerede situation, med frihed til selv at kunne tilrettelægge dagen og udsigt til en fed løn.*

Overfyldte askebægre

Men efterhånden gennemhuller Wagner denne myte og konkluderer, at situationen slet ikke er så privilegeret endda, eller at kun få er i stand til at udnytte den positivt. Mange vil nok nikke genkendende flere steder, f.eks. til billedet at *den studerende, der sidder oppe til langt ud på natten, fordi dagen er blevet brugt til andre »vigtige« gøremål, oprydning, indkøb mv. Om aftenen er der så ingen undskyldninger mere. Men da har arbejdet tårnet sig op, den dårlige samvittighed og trætheden melder sig - man får intet udrettet.*

Kun 1/3 gennemfører

På universitetet møder man hvert semester nye folk, lige når man har lært de forrige lidt at kende og der er sjældent et godt studiemiljø. Der er rigeligt talmateriale, f.eks. at

over 30% af samtlige studerende i Tyskland klager over manglende kontakt, mange søger psykisk bistand pga hovedpine, mavepine, rastløshed og koncentrationsbesvær. Der er overvejelser over frafaldet samt antal af selvmord. Desværre har oversættelserne ikke, som bilag, fundet de tilsvarende danske tal. Men på Københavns universitet med 27.000 studerende, er der kun 1/3 der gennemfører studierne (tallene er fra før adgangsbeholdningen). På Studenterrådgivningen (Knabrostræde 3) er der ventelister, med over 500 henvendelser pr. år. Samtidigt er det kun få, der ved at den eksisterer.

En stor mangel i disse afsnit er dog, at Wagner ikke ser de studerendes elendige økonomiske forhold som den væsentligste årsag til problemer og frafald.

Usikre krav angst og bluff

I 2. halvdel af bogen viser Wagner, hvorledes der bag den officielle studieplan er en »hemmelig«, som gør kravene uvisse, og hvor det er værdier som at vide besked, have overblik og kunne vurdere hurtigt, der tæller - fremfor konkret viden. Og det uanset fagområde. Han påpeger at de uvisse krav let skaber angst. Og angsten er ubehagelig. Derfor opbygger man modreaktioner: *Man lader som om man ved besked, og har læst den sidste nye bog - man bluffer.* Men blufferiet forstærker blot præstationskravene, så det bliver mere og mere nødvendigt at alle bluffer.

Så langt, så godt. Men Wagners forklaring på årsagen til den »hemmelige« studieplan er forenklet og gal. Her har han en tendens til at reducere universitetets mange funktioner, f.eks. frasorteringen og konkurrencen til udelukkende at forklare det udfra den politiske økonomis grundliggende begreber om varens brugs- og bytteværdi. Og det betyder f.eks., at han ikke mener, at selve indholdet i en diskussion har betydning (brugsværdi), men kun det, at man har noget at sige (noget at bytte med, - bytteværdi!).

Bekæmp angst og bluff

I de sidste afsnit er der mange gode råd, f.eks. fordelene ved et godt studiekollektiv, mere eller mindre gode gruppedynamiske fif, fordelene ved at

klargøre sine intentioner med stoffet samt gode metoder til læsning og opgaveskrivning.

Men samtidig er der en tendens til en for mekanisk opfattelse af, hvor »nært« et emne skal være, for at vække interesse, - en undervurdering af selve indholdet i stoffet som målestok for sit konkrete arbejde, fremfor mere kvantitative mål som sider og timer, - og endelig en total overvurdering af, hvad man individuelt eller gruppevis kan opnå. Der er ingen påpegning af nødvendigheden af fælles kamp mod de eksisterende barrierer - f.eks. nedskæringer, angreb på det frie emnevalg osv. Alt sammen faktorer, der hverken kan »omgås« eller »undgås« i et studiekollektiv. Og de ting må man have for øje, når man læser og bruger bogen.

FAGRÅDENE KAN BLIVE STÆRKERE

Maria fra medicin i Århus fortæller, hvordan de er nået et godt stykke i arbejdet

De vigtigste punkter på liste Q's program er: Kampen for højere SU, mod stramminger af studierne og for støtte til kampe, som andre befolkningsgrupper fører. Desuden arbejder liste Q for at øge opslutningen om Medicinerrådet og at få diskussioner i gang på hele studiet, om hvilken politik, der skal føres.

Hvordan har KAP arbejdet på medicin i Århus?

Maria: — Vi slutter op om liste Q. Der er to lister, Q og L. Lister Q består af KAPere, folk fra medicinerfronten og uorganiserede. Liste L består af Komm.Sere (DKPs studenterorganisation) og uorganiserede.

Det startede med en uenighed i Medicinerrådet om de styrende organer. De, der i 1976 blev til liste Q, mente at de styrende organer først og fremmest var administrative organer for universitetet, og at deres kompetance blev mere og mere udhulet. De, der blev til liste L mente derimod, at de styrende organer var demokratiske bastioner, som skulle udbygges, så vi ad den vej kunne få reel medbestemmelse.

Enhedsarbejdet udvikles

Hvordan udvikler I så liste Qs politik?

— I starten var vi enige om det med de styrende organer, og om at det var rigtigt at kæmpe for de studerendes interesser. Vi er selvfølgelig ikke enige om hele verdenssituationen, men vi har vurderet, at vi var enige om nogle vigtige punkter og så må de andre ting udvikle sig henad vejen. Det har allerede vist sig muligt f.eks. med SU. KAPerne har lært meget af arbejdet i liste Q, blandt andet om kritik af studiet, som ellers er et område, vi har forsømt noget. Folkene fra medicinerfronten har også ændret deres syn på KAP gennem arbejdet, f.eks. kan de se, at man ikke er bureaukrat, bare fordi man er med i et parti.

30.000 kr. i SU kræver virkelig kamp

Hvad er jeres politiske grundlag?

Vi stod i spidsen for kampen for mere SU i foråret, og vi prioriterer det fortsat meget højt. Vi giver ikke op, bare fordi det er en svær kamp at føre. Liste L og Komm.S mener, at det vi kan gøre er at lave manifestationer og protestaktioner, og så håbe på, at den

de studerende ikke er så reaktionære og konservative, som man gerne vil gøre dem til. Man kan ikke lave eksamensboykot lige på en gang, så derfor arbejder vi med forskellige ting, der både forsvares vores levevilkår her og nu og peger i retning af, at vi på et tidspunkt går ud i en eksamensboykot. Lige nu arbejder vi med en kantineaktion mod EF-momsen.

Ellers vil vi lave en socialundersøgelse og få diskussioner ud om CURs forslag til SU-reform og om eksamensboykot som kampmiddel...

Mod pensumforøgelser

Hvad med resten af jeres program?

Maria: — Vi har et meget

stramt studium med høje dumpeprocenter. De enkelte institutter søger hele tiden at udvide deres pensum. Det må vi tage alvorligt — også hvis vi skal kunne lave f.eks. fagkritisk arbejde. Vi har holdt stormøder om dumpeprocenterne og krævet diskussion med lærerne. Det plejer at betyde, at eksamen så bliver lidt mildere næste gang. I kemi har der været aktioner og boykot af en forelæsning — der mødte kun 3 op i protest mod pensumforøgelse. Det virkede.

Vi mener, at det ikke alene er vigtigt at arbejde medicinerne sammen. Vi må også stå sammen med andre uddannelsessøgende og andre grupper af befolkningen. Vi vil støtte yngre lægers kamp for 40 timers arbejdsuge, og vi lavede indsamling til stilladsarbejdernes strejke i foråret.

Hold årgangsmøder

Hvis vi skal have gennemført noget, må vi gøre vores faglige organisationer stærke. På medicin har vi en tradition for, at hver årgang holder møder en gang hver uge. På 1 del A kommer der gennemsnitligt 60 ud af 250. Liste Qs politik er at fremføre sin politik på disse møder. Før vi havde de møder, stillede folk bare op til de styrende organer og sad der og snakkede hyggeligt med lærerne. Nu stiller de op på bundet mandat. I alle spørgsmål skal de bøj sig for årgangsmødernes beslutninger. På den måde står vi meget stærkere.

Maria fra medicinerrådet i Århus fortæller om, hvordan KAP har indgået i enhedsarbejdet i liste Q. (Foto: Arbejderavisen).

offentlige opinion kan få folketinget til at vedtage en større SU. Vi går også ind for manifestationer, men det er bare ikke nok. Hvis vi skal vinde en SU i nærheden af de 30.000 kr., så må vi ud i en virkelig kamp for at tvinge det igennem. En omfattende eksamensboykot blandt de uddannelsessøgende er nødvendig.

Tror I studenterne vil gå i eksamensboykot?

— Ja, det gør vi faktisk. Det viste sig jo under RUC 76, at

ARBEJDER AVISEN

115,- kr. pr. år eller 60 kr. pr. halvår. Ring til ARBEJDERAVISENS distribution (01) 146404.

Du kan begynde med et prøveabonnement på 10 nr. Indsæt 20,- kr. på giro 6 14 08 07

Arbejderavisen, Studiestræde 24, 1455 København K.

Udkommer hver onsdag